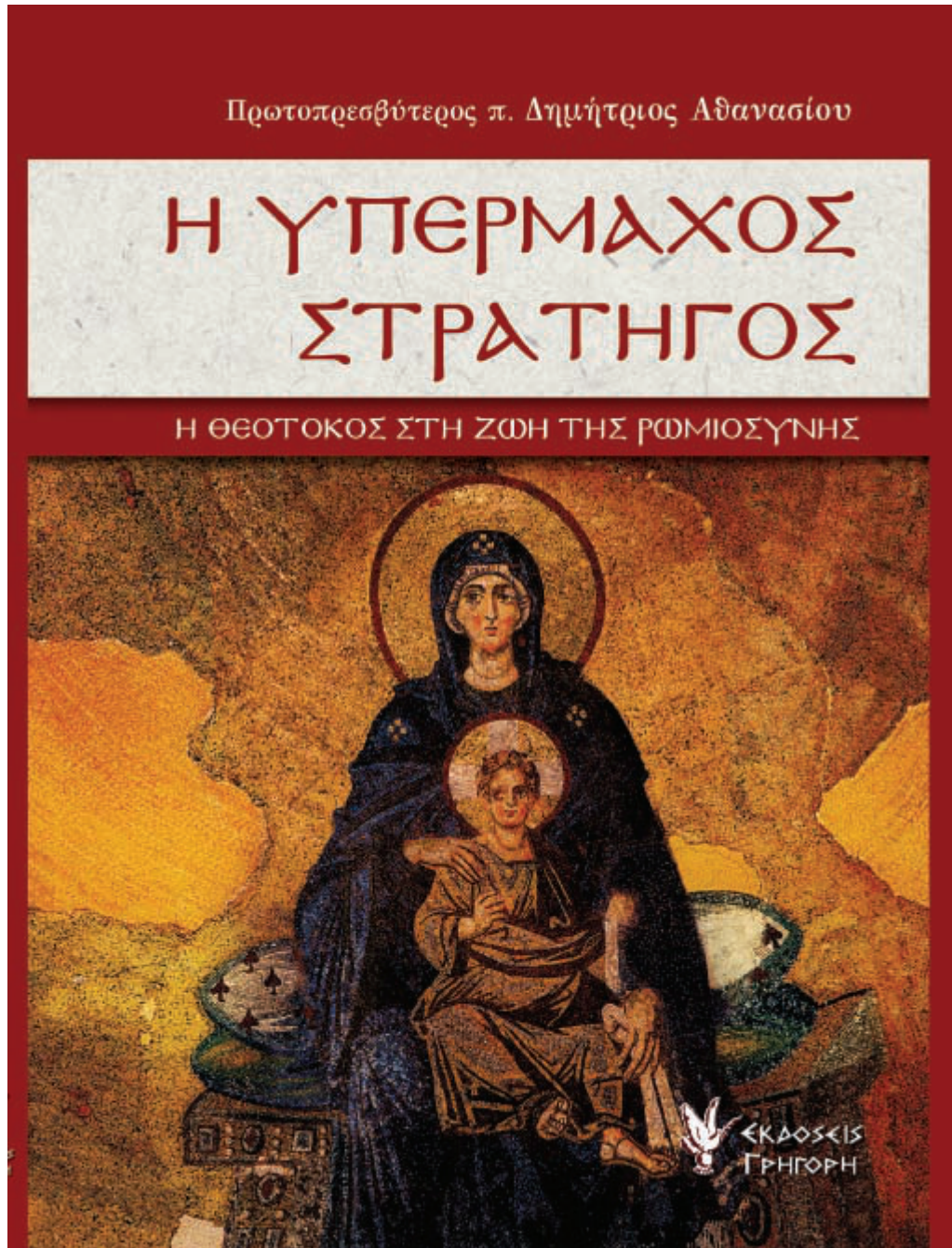

24 Οκτωβρίου 2014

Η Υπέρμαχος Στρατηγός - Η Θεοτόκος στη ζωή της Ρωμιοσύνης (π.Δημητρίου Αθανασίου -Νέα κυκλοφορία)

[/ Γενικά /](#) [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις /](#) [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κυκλοφόρησε από τις Εκδόσεις Γρηγόρη, το νέο βιβλίο του πρωτοπρεσβυτέρου Δημητρίου Αθανασίου, με τίτλο

-Η Υπέρμαχος Στρατηγός- Η Θεοτόκος στη ζωή της Ρωμιοσύνης.

Πρόκειται για μια καλαίσθητη έκδοση, όπου μέσα σε 270 σελίδες καταγράφεται ο ρόλος της Θεοτόκου στη διαχρονική ζωή της Ρωμιοσύνης ..

Σε μελλοντική μας ανάρτηση θα γίνει αναλυτική βιβλιοπαρουσίαση.

π.Δ.

(Απόσπασμα από τον πρόλογο)

Η Πίστη μας δεν είναι στοχασμός, δεν είναι ιδεολογία. Είναι εμπειρία και βίωμα.

Γι 'αυτό και η ιστορία είναι γεμάτη από τους αγώνες και τις θυσίες των ηρώων, το χρώμα μας είναι ποτισμένο από το αίμα των μαρτύρων για να κρατήσουν την πίστη μας ανόθευτη και ζωντανή και ο τόπος μας είναι γεμάτος από τα μέρη εκείνα όπου έζησαν Όσιοι και Άγιοι, που έχυσαν ποτάμια τα δάκρυα της μετανοίας τους για να συντονίσουν τη ζωή τους με το θέλημα του Θεανθρώπου.

Η Παναγία υπήρξε για τους Έλληνες «η προστασία η ακαταίσχυντος», «η Υπέρμαχος Στρατηγός», «ο πύρινος στύλος», που οδήγησε το Γένος μας στο δρόμο του θριάμβου και της δόξας, η Μάνα της Ρωμιοσύνης, με την οποία συνοδοιπόρησε στη διαδρομή των αιώνων. Ολόκληρος ο ιστός της Ρωμιοσύνης έχει υφανθεί γύρω από τη σκέπη της Θεοτόκου. Γι 'αυτό ο ευσεβής λαός μας έχει ιδιαίτερη ευλάβεια στην Κυρά των Αγγέλων, που εκφράζεται με την αυθόρμητη επίκλησή Της στην ώρα του κινδύνου, αλλά και με την καλλιεπή υμνολογία και την πλούσια εικονογραφία. Ο Ελληνικός λαός είδε πάντοτε με σεβασμό τη γαλήνια και πονεμένη μορφή της Παναγίας και το υπερύμνητο πρόσωπό Της βρίσκεται βαθύτατα ριζωμένο στην εθνική και πνευματική του παράδοση. Η τιμή των Ελλήνων προς τη Θεοτόκο είναι πάντα συνυφασμένη με την εθνική τους ύπαρξη. Σ 'αυτήν εκφράζουν στη διαδρομή του χρόνου τις δοκιμασίες και τις πικρίες, την καρτερία και την ελπίδα. Η Υπεραγία Θεοτόκος είναι η Παναγία του Γένους που έγινε ύμνος, δύναμη της φυλής και ελπίδα. Ιστορία και αγώνας στις κρίσιμες ώρες του Ελληνισμού. Όταν ως έθνος περνούσαμε από την τροχιά των δακρύων και του πόνου σ 'Αυτήν καταφεύγαμε. Αυτή φώτιζε τη νύχτα της αγρυπνιάς μας. Ο Ελληνικός λαός, γεμάτος ευγνωμοσύνη για τις δωρεές της Χάρης Της, τίμησε την Παναγία με ό, τι πολυτιμότερο είχε. Την υμνολόγησε με εξάισιες συλλήψεις ποιητικού λόγου. Την δοξολόγησε με τις καλύτερες μουσικές συνθέσεις. Την ιστόρησε με τις εκπληκτικότερες συνθέσεις χρωμάτων, με εντυπωσιακές ψηφίδες, σκαλισμένο ξύλο, ασήμι, μάλαμα, κηρομαστίχη.

Στα χρόνια μας, παρόλη την ασφυκτική πίεση της τεχνολογίας, τη σαρωτική εκκοσμίκευση, την ισοπεδωτική παγκοσμιοποίηση και τις ποικίλες πνευματικές αλλοιώσεις που δημιουργεί ο ευδαιμονισμός, ο Ελληνισμός καταφεύγει στη μεσιτεία της σκέπης του κόσμου, της Μητέρας του Θεού και όλου του κόσμου για να αντλήσει δύναμη, παρηγοριά και ελπίδα. Στην Παναγία που είναι το φως και η παράδοση του συλλογικού σώματος της Ρωμιοσύνης.

Αποσπάσματα από το βιβλίο

... Εκείνη τη δραματική νύχτα, καθώς ο πατριάρχης Σέργιος περιέτρεχε τα τείχη με την εικόνα της Παναγίας για να ενθαρρύνει τους υπερασπιστές, οι Ρωμαίοι επιτέθηκαν στα υπόλοιπα πλοία και τα βύθισαν όλα. Μέσα στον πανικό που ακολούθησε, απέτυχε και η χερσαία επίθεση των Αβάρων εκείνη την ημέρα, αφήνοντας χιλιάδες νεκρούς. Ο εμβρόντητος Χαγάνος διέταξε τα υπολείμματα του στρατού του να αποχωρήσουν. Την επόμενη μέρα, 8 Αυγούστου, έφτασε στον Βόσπορο, μετά από πορεία 800 χιλιομέτρων, ο αδερφός του αυτοκράτορα Θεόδωρος, επικεφαλής μεγάλης ρωμαϊκής στρατιάς. Η Βασιλεύουσα είχε σωθεί οριστικά από την χειρότερη δοκιμασία της μέχρι τότε ιστορίας της. Οι κάτοικοι της Πόλης δεν είχαν καμιά αμφιβολία για το ποιος τους είχε σώσει: «μόνην γὰρ οἶμαι τὴν Τεκοῦσαν ἀσπόρως τὰ τόξα τεῖναι καὶ βαλεῖν τὴν ἀσπίδα, καὶ ταῖς ἀδῆλοις συμπλοκαῖς μεμιγμένην βάλλειν, τιτρώσκειν, ἀντιπέμπειν τὸ ξίφος, ἀνατρέπειν τε καὶ καλύπτειν τὰ σκάφη δούναί τε πᾶσι τὸν βυθὸν κατοικίαν », έγραφε ο Γεώργιος Πισίδης που παραβρέθηκε στα γεγονότα.

«Τῆ τοῦ Θεοῦ δυνάμει καὶ συνεργίᾳ καὶ ταῖς πρεσβείαις τῆς Ἀχράντου καὶ Θεομήτορος Παρθένου ἠττήθησαν», σημείωνε ο Θεοφάνης. Άλλωστε ο ίδιος ο Χαγάνος ομολογούσε κατάπληκτος στη διάρκεια της μάχης ότι «ἐγὼ θεωρῶ γυναῖκα σεμνοφοροῦσαν περιτρέχουσαν εἰς τὸ τεῖχος μόνην οὔσαν» (Πασχάλιο Χρονικό, 725).

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com